

Den Hierscht vun de leschten Kiermessen

Wéi houfreg sinn is Kommunalpolitiker an de gréisseren a klengen Uertschaften, besonnesch an der Stat Lëtzebuerg, wann se d'Bändche kënnen duerchschneden, fir d'Kiermesattraktiounen opzemaachen. Ëmmerhin war et dëst Jar déi 676ten Schueberfouer, déi den Hierscht agelaut huet, wann di meeschten Kiermessen uerchert d'Land sinn. Eng (ur-)lëtzebuerger Traditioun also, déi geheegt a gepflegt gëtt. Et kéint een elo un dat aalt réimescht „panem et circenses“ denken, wann nach déi Hammelen (also déi männlech Schof) do am Ëmzuch mat der Musek, déi den typesche „Hämmelsmarsch“ spillt, matginn. Mee et ass eben just keen aalt antikt Fest, dat hei begaangen gëtt: Et ass d'Stat- oder Duerfkiermes! Jo souguer d'Schueberfouer, all aner Kiermesbudden, -baler a -spiller, an Hämmelsmarsch vun Musek a Gesank sinn ëmmer geleeëntlech vum „Kirchweihfest“ vun der Kierch.

Den Ophänkert ass also ëmmer de Gedenktag vun der Wei vun der lokaler Kierch, an dëst am ganze Lëtzebuerger Land. Ganz Lëtzebuerg? Nee! Op enger Plaz brauch elo schonn keng Kiermes méi gefeiert ze ginn, well déi Kierch ofgerappt gouf, zu Déifferdeng. An dëst wäert sech ab dem kommende Joer weider ausbreeden wéi en Laffeier. Net datt all d'Kierchen géingen ofgerappt ginn (Just eenzelener!!), mee datt se desaffectedéiert an entweiht ginn. Well de Minister Kersch an den Äerzbëschof Hollerich jo net wëllen, datt d'Kierchen regelméisseg, souwuel reliéis wéi och weltlech kënne/duerfe genotzt ginn, mee eng strikt Trennung dovunner forcéieren, wäert et dann elo op ville Plaze gedoe si mam Hämmelsmarsch a mat dem Kiermesspektakel, wann déi Kierch engem rengen weltlechen Zweck zougefouert gëtt. Oder soll een dat dann net einfach duerch en „KirchENTweihungsfest“ eng soug. „Net-Kiermes“ ersetzen, sou wéi scho mol proposéiert gouf „Ouschteren“ duerch en „Hoppelfest“ z'ersetzen oder den „Advents- a Chrëschtmaart“ plazeweis schonns engem „Wantermaart“ Plaz gemaach huet? Et ass zwar dann vëlleg „sinnentleert“, mee dat mécht jo näischt. Wien brauch haut schonn nach e Sënn, en Ursprong, eng Séil hanner eppes ze gesinn?

Aarm dat Land, dat seng Wuerzele leegent, iwwerdeckt an ignoréiert. An en Mateneen oder och nëmmen en Niewenteneenliewen vun reliéisen an areliéise Mënschen, mat hiren jeeweilegen Iwwerzeugungen a Gebräich net méi zum gudden Toun gehéieren oder iwwerhaupt net akzeptéiert ginn.

Claude Majeres